Napsal uživatel Miloš Keller
Středa, 09 Říjen 2024 21:49

Odehrálo se jako obvykle první čtvrtek v měsíci a přineslo 6 soutěžících, polovina z nich postoupivších vinou Rady Notování nebo jako náhradníci a bylo to znát. **Nonsen** večer zahajovali. Nabídli v podstatě čistý jazz, včetně nekončících sól a meziher. Neobešlo se to bez jistého vyumělkování muziky zbytečnými pasážemi, ve kterých se ale muzikanti s chutí váleli dlouhé minuty. Sóla na klarinet, trubku či klávesy byla vkusná, ale asi tak pětinásobná než bylo třeba, a tak pozornost upadala. Kontrastem k ovládání nástrojů byl ale bezbarvý zpěv, který tam byl jaksi navíc. Celkový dojem – bar ze sedmdesátek, kdy ve 4 ráno muzikanti usnuli a hosté se zmocnili jejich nástrojů.

Po nich přišel **Dušan** (Bitala) **je tu jako doma** . Je učiněným multižánrovým bavičem a mistrem one-man show, což ale na písničkové soutěži trochu ruší. Trošku byl patetický a moc nutil lidi do kontaktu, vážnější věci mu nešly, ale
Puberta
byla vynikající.
HolkyTonk
– schválně jsem se nedíval, co jsem o nich napsal minule, ale tentokrát se to trochu nepovedlo. Celkově to působilo jako feministický folk, s nádechem nástupu deprese (
Pilulka
– jednoznačně návodná, navíc nesednoucí rýmy, pokud to měla být recese nebo nadsázka, tak se to nepovedlo). Při písni
Cyklus
zaznělo z publika šeptem – ještě že z toho vyrostou. Nakonec byla nejlepší
Vana
, tam jsem ten pocit z horké vody ve vaně fakt poznal. Ovšem kombinace Pilulka a vana… případ pro rychlou. Nelze jim ale upřít dokonalé jasné vokály, nu a jistý nadhled nad tématy snad přijde časem.
Soften Disharmony
, pětičlenná kapela s bicími, hráli židličkový folk, nebo chcete-li soft folk, hodně pocitový, ale znali míru, a tak nestačili začít nudit. Nejlepší byla
V plameni
.

Ale hudební osvěžení přišlo v závěru. Nejprve **Pavel Mucha** s harmonikou – hraje příjemně a nenásilně veselé kuplety, velmi mu tato poloha sedne.
Vezu nápad
byla asi nejlepší, i když trochu prvoplánová, oscilující mezi častuškou a pouťovou písní, ale nevadilo to. I další byly povedené:

Vedro
nebo
Žeru a žeru
. A nakonec
Jana P.S.
se sedmičlennou skupinou. Předvedla dynamický, sebevědomý a plný folk obsahem, instrumentací, projevem i texty. Právem má hit
Ode zdi ke zdi
ve vysílání Country radia, ale i
Nic nás nepřipomíná
byla velmi dobrá.

Závěr byl také opulentní –
Zkusmeto
. Zkoušet nic nemusejí, dali to na první dobrou, osobití, mladí a nadšení. Velmi povedené vícehlasy. V písních sice se zabývali nejrůznějšími druhy pochybností, ale v únosné míře. Za několik málo let budou jako skupina Jany P.S. a tyhle dvě kapely jsou dobrým příslibem pro budoucnost folku.

2. semifinále 20. ročníku Notování
, 3. října 2024, Praha Music City